

RIKSDAGENS SVAR 255/2006 rd

Regeringens proposition med förslag till lagstiftning angående leveranssäkerhet för bräntorv och el som producerats med bräntorv

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lagstiftning angående leveranssäkerhet för bräntorv och el som producerats med bräntorv (RP 100/2006 rd).

Beredning i utskott

Ekonomiutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (EkUB 23/2006 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att regeringen utifrån andra EU-länders erfarenheter och tillämpningen av en inmatningstariff för bräntorv i kondenskraftverk utreder om tariffer kan införas för förnybara energikällor.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om skyddsupplag för bräntorv

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

För tryggnad av landets försörjningsberedskap och tillgången på bräntorv får skyddsupplag för bräntorv inrättas och upprätthållas med tanke på förändringar i produktionsförhållandena enligt vad som föreskrivs i denna lag.

2 §

Skyddsupplag

Med skyddsupplag avses ett upplag för bräntorv som har inrättats för produktion av värme eller elektricitet och som en leverantör av bräntorv

på grundval av avtal upprätthåller utöver lager som krävs för affärsverksamheten.

En leverantör av bräntorv som levererar minst 100 000 megawattimmar bräntorv per år för produktion av värme eller elektricitet, kan inrätta ett skyddsupplag.

3 §

Avtal om skyddsupplag

Försörjningsberedskapscentralen ingår ett avtal om skyddsupplagring med den leverantör av bräntorv som inrättar ett skyddsupplag (*uppläggare*). I avtalet skall uppläggaren förbinda sig att inrätta ett skyddsupplag för bräntorv av

överenskommen storlek och beskaffenhet samt att upprätthålla det under tre år.

Närmare bestämmelser om innehållet i avtalet om skyddsupplag utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Tillstånd att använda skyddsupplag

En uppläggare kan hos Försörjningsberedskapscentralen ansöka om tillstånd att få använda ett skyddsupplag, om mängden leveransfärdig bräntorv som uppläggaren har i ett annat upplag än skyddsupplaget inte räcker till för de leveranser som kan förväntas. Tillstånd att använda upplaget kan beviljas, om det bräntorvs-lager som uppläggaren behöver i sin affärsverksamhet till följd av väderleksförhållanden eller med dem jämförbara skäl som uppläggaren inte kunnat påverka under den avslutade produktionsperioden har blivit märkbart mindre än uppläggarens genomsnittliga årliga leveranser.

Användningstillståndet kan förenas med villkor som är nödvändiga för att lagens syfte skall kunna nås. Användningstillstånd kan beviljas under tiden mellan den 1 oktober och den 30 april följande år.

5 §

Ersättning för skyddsupplagring

Försörjningsberedskapscentralen betalar uppläggaren ersättning för realiserad skyddsupplagring med medel ur försörjningsberedskapsfonden. Ersättningen uppgår till 0,03 euro per megawattimme bräntorv i månaden.

Som en sådan mängd bräntorv i ett skyddsupplag som berättigar till ersättning för skyddsupplagring kan det i ett avtal om skyddsupplag överenskommas om minst fem och högst 50 procent av uppläggarens genomsnittliga leveransmängder. Som en genomsnittlig leveransmängd anses medelvärdet av de två största leveransmängderna under de tre år som föregår det år då avtalet ingås.

Närmare bestämmelser om beräkning av upplagsnivån och om utbetalning av ersättning för skyddsupplagring utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Uppläggarens meddelanden till Försörjningsberedskapscentralen

Uppläggaren är skyldig att årligen meddela Försörjningsberedskapscentralen mängden av sin bräntorvsproduktion samt de mängder bräntorv som levererats till värme- och elkraftverk.

Närmare bestämmelser om meddelandets tidpunkt, innehåll och form utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

Verifiering av de skyddsupplagrade mängderna

Arbetskrafts- och näringscentralerna övervakar inom sina verksamhetsområden att skyddsupplagen upprätthålls. Uppläggaren skall för övervakningen meddela Arbetskrafts- och näringscentralen mängden bräntorv i sina upplag och var dessa är belägna. En tjänsteman vid Arbetskrafts- och näringscentralen har rätt att bekanta sig med uppläggarens materialbokföring och förrätta kontroller på upplagsplatserna för bräntorv.

8 §

Återbetalning och återkrav av ersättning för skyddsupplagring

Den som använder sitt skyddsupplag i strid med denna lag eller avtalet om skyddsupplag är skyldig att till försörjningsberedskapsfonden återbetala erhållen ersättning för skyddsupplagring. På återbetalning och återkrav av en ersättning för skyddsupplagring till följd av att skyddsupplaget har använts utan tillstånd tillämpas vad som i statsunderstödslagen (688/2001) föreskrivs om återkrav av statsunderstöd.

På återbetalning och återkrav av en ersättning för skyddsupplagring som har betalats på felaktiga grunder, till ett för stort belopp eller utan grund tillämpas vad som i statsunderstödslagen föreskrivs om återkrav av statsunderstöd.

9 §

Hävning av ett avtal om skyddsupplag

Uppläggaren kan häva ett avtal om skyddsupplag under pågående avtalsperiod, om uppläggaren övergår till en annan bransch eller på grund av förändringar i produktionsmetoden eller av därmed jämförbara orsaker inte längre behöver den bräntorv som upplagrats i skyddsupplaget för sina leveranser.

Om beloppet av den ersättning som beviljats uppläggaren för skyddsupplagringen sänks under den tid avtalet gäller, har uppläggaren rätt att häva avtalet inom tre månader från det ändringen delgavs uppläggaren.

Har uppläggaren uppsåtligen använt upplagrad bräntorv i strid med denna lag eller avta-

let om skyddsupplag, har Försörjningsberedskapscentralen rätt att häva avtalet inom tre månader från det överträdelsen upptäcktes.

10 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om verkställandet av denna lag utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

11 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 200 .

Denna lag tillämpas inte på skyddsupplag för bräntorv om vars upprätthållande finns ett giltigt skyddsupplagringsavtal enligt lagen om skyddsupplag (970/1982).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om en inmatningstariff för el som producerats med bräntorv i kondenskraftverk

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att för trygghet av elleveranssäkerheten föreskriva att i kraftver-

kens inmatningsordning i det finska elsystemet prioriteras de kondenskraftverk som använder inhemsk bräntorv som bränsle i förhållande till de kondenskraftverk som använder stenkolk, naturgas och brännolja. För att denna prioritering vid inmatningsordningen skall bli möjlig betalas en inmatningstariff för el som producerats med inhemsk bräntorv i ett kondenskraftverk på det sätt som föreskrivs i denna lag.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *nätinnehavare* en nätinnehavare som avses i elmarknadslagen (386/1995),

2) *elkondensproduktion* annan elproduktion i ett värmekraftverk än sådan kraftvärmeproduktion som definierats i bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG om främjande av kraftvärme på grundval av nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi och om ändring av direktiv 92/42/EEG,

3) *kondensanläggning med ångavtappning* en anläggning som utgör en del av ett kraftverk och i vilken en del av den ånga som går genom den ångturbin som används för elproduktion till kondensorn kan ledas till värmeproduktion medan expansionsprocessen pågår,

4) *flerbränsleenhet* ett kraftverk eller en anläggning som utgör en del av ett kraftverk, där två eller flera bränslen kan användas samtidigt eller turvis.

2 kap.

Inmatningstariffsystemet

3 §

Elproduktion som omfattas av inmatningstariffsystemet

En inmatningstariff betalas för el som matats in i nätinnehavarens nät och som har producerats genom användning av inhemsk bräntorv som bränsle

1) i ett kondenskraftverk där det huvudsakliga bränslet är bräntorv och generatorns effekt minst 120 megavoltampere,

2) som kondensproduktion i ett kraftverks kondensanläggning med ångavtappning där det huvudsakliga bränslet är bräntorv och generatorns effekt minst 120 megavoltampere.

4 §

Inmatningstariff

En inmatningstariff betalas för el som avses i 3 § i form av ett tilläggspris som skall fastställas för en period på en kalendermånad enligt följande:

$$\text{Tilläggspris, euro/megawattimme} = 1,00 \text{ euro/megawattimme} + \frac{(P_t + \varepsilon_t \times P_e)}{\eta_t} - \frac{(P_h + \varepsilon_h \times P_e)}{\eta_h}, \text{ där}$$

P_t = priset på bräntorv i elkondensproduktion med värdet 7,00 euro per megawattimme,

ε_t = bräntorvens specifika utsläppskoefficient med värdet 0,377 ton koldioxid per megawattimme,

P_e = priset på en utsläppsrätt som ett aritmetiskt medelvärde av dagsmedelvärdet av prisnoteringarna inom den dagliga handeln på de till omsättningen tre största utsläppsrättsbörserna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet under ifrågavarande kalendermånad, euro per ton koldioxid,

η_t = verkningsgraden i ett kondenskraftverk som använder bräntorv som bränsle med värdet 0,37,

P_h = stenkolens pris vid elkondensproduktion som ett skattefritt värde under ifrågavarande kalendermånad för den pridfaktor h (en månad) på bränsle som Statistikcentralen publicerar, euro per megawattimme,

ε_h = stenkolens specifika utsläppskoefficient med värdet 0,337 ton koldioxid per megawattimme,

η_h = verkningsgraden i ett kondenskraftverk som använder stenkol som bränsle med värdet 0,40.

Inmatningstariffen betalas under ett kalenderår för högst en elmängd som i ett kondenskraftverk motsvarar dess nominella effekt multiplicerad med 3 900 timmar och i en kondensanlägg-

ning med ångavtappning hälften av dess nominella effekt multiplicerad med 3 900 timmar.

Närmare bestämmelser om fastställandet av inmatningstariffen utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

5 §

Utbetalning av inmatningstariff till en elproducent

Den stamnätsinnehavare som påförts systemansvar (*betalaren*) betalar inmatningstariffen till en elproducent på ansökan i efterskott i perioder på sex månader. En förutsättning för utbetalning är att

1) sättet att producera el och dess energikälla har verifierats i enlighet med denna lag,

2) den elmängd som har matats in i nätet har mätts tillförlitligt på ett sätt som stämmer överens med de skäliga krav som betalaren har ställt,

3) elproducenten har meddelat betalaren övriga uppgifter som förutsätts för utbetalningen.

Om betalaren anser att inmatningstariffen inte kan betalas till en elproducent i enlighet med ansökan, skall betalaren överföra ärendet till Energimarknadsverket för avgörande. I överföringsanmälan skall skälen till hindret meddelas. Energimarknadsverket skall avgöra huruvida sökanden har rätt till inmatningstariffen.

Närmare bestämmelser om ansökan om och utbetalning av inmatningstariffen utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Finansiering av inmatningstariffsystemet

Inmatningstariffsystemet finansieras med en särskild inmatningstariffavgift som den stamnätsinnehavare som påförts systemansvar samlar in på ett sätt som är jämlikt och icke-diskriminerande för elförbrukning som är direkt eller indirekt ansluten till stamnätet.

Med inmatningstariffavgiften kan täckas kostnaderna för inmatningstariffen till elproducenterna samt de skäliga kostnader som orsakats

betalaren och en skälig ersättning för skötseln av inmatningstariffsystemet.

Inmatningstariffavgiften och grunderna för fastställandet av den bör offentliggöras samt meddelas till Energimarknadsverket.

7 §

Särredovisning av de verksamheter som hänförs till inmatningstariffsystemet

Den stamnätsinnehavare som påförts systemansvar skall särredovisa skötseln av inmatningstariffsystemet från övriga affärsverksamheter som företaget utövar på det sätt som föreskrivs i 28—34 § i elmarknadslagen. Skötseln av systemet kan också uppdras åt ett dotterbolag som i sin helhet ägs av den stamnätsinnehavare som har systemansvar.

3 kap.

Verifiering av ett kraftverks produktionssätt och energikälla

8 §

Verifiering av ett kraftverks produktionssätt och energikälla

Innan inmatningstariffen utbetalas skall en kontrollör verifiera ett kraftverks produktionssätt samt energikällan för den el som är föremål för en ansökan om utbetalning av inmatningstariffen. I en flerbränsleenhet skall vid verifiering av energikällorna följas enhetliga beräkningsmetoder och motsvarande exakthet som i lagen om utsläppshandel (683/2004) föreskrivs i fråga om granskning och kontroll av utsläpp. Varje elmängd som omfattas av en ansökan skall verifieras separat.

Det verifieringsintyg som kontrollören har utfärdat skall innehålla de uppgifter om kraftverkets produktionssätt och de energikällor det använder som behövs för att inmatningstariffen skall kunna utbetalas samt en bekräftelse på att den el som avses i ansökan om utbetalning uppfyller kraven i 3 §.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om verifieringen och om de uppgifter som ett verifieringsintyg skall innehålla.

9 §

Förvaring av de uppgifter som gäller ett kraftverks produktionssätt och energikällor

En elproducent till vilken har betalats inmatningstariff skall sörja för att tillförlitligheten i de uppgifter som gäller använt produktionssätt och använda energikällor kan säkerställas under minst sex år efter utgången av det kalenderår som uppgifterna gäller. Närmare bestämmelser om förvaringen av uppgifterna kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Kontrollör

En kontrollör som Energimarknadsverket har godkänt i enlighet med lagen om utsläppshandel och till vars behörighetsområde har fastställts kontroll av förbränningsanläggningar är behörig att också vara sådan kontrollör som avses i denna lag.

11 §

Återkallande av en kontrollörs behörighet

Om en kontrollör handlar i strid med bestämmelserna i denna lag, skall Energimarknadsverket uppmana kontrollören att korrigera bristen inom utsatt tid. Om bristen inte korrigeras inom den utsatta tiden, kan Energimarknadsverket återkalla kontrollörens behörighet att vara kontrollör enligt denna lag.

4 kap.

Kompletterande bestämmelser och giltighet

12 §

Tillsyn

Energimarknadsverket har till uppgift att övervaka att denna lag följs.

13 §

Lämnande av uppgifter till Energimarknadsverket

En elproducent som har ansökt om eller till vilken har betalats inmatningstariff är skyldig att på uppmaning för övervakning av riktigheten i utbetalningen av inmatningstariffen till Energimarknadsverket lämna uppgifter som gäller kraftverkets produktionssätt och de energikällor det har använt samt de elmängder det har producerat.

Den stamnätsinnehavare som har påförts systemansvar och kontrollören är skyldiga att på uppmaning ge Energimarknadsverket de uppgifter som är nödvändiga för övervakningen av utbetalningen av inmatningstariffen och finansieringen av inmatningstariffsystemet samt av att grunderna för dem är korrekta eller av de skyldigheter som föreskrivs i denna lag.

Energimarknadsverket har rätt att granska att uppgifterna är korrekta i utrymmen som innehas av den som är föremål för övervakningen och som inte omfattas av hemfriden.

14 §

Återbetalning och återkrav av inmatningstariff

På återbetalning och återkrav av en inmatningstariff som utbetalats på felaktiga grunder, till ett för stort belopp eller uppenbarligen utan grund tillämpas vad som i statsunderstödslagen (688/2001) föreskrivs om återbetalning och återkrav av statsunderstöd, om inget annat bestäms i denna lag. Det återbetalda beloppet och dröjs-

målspåföljden inkomstförs till inmatningstariffsystemet.

Energimarknadsverket sköter i ärenden som gäller återbetalning och återkrav av inmatningstariffer de uppgifter som i statsunderstödslagen föreskrivs för statsbidragsmyndigheten samt fattar beslut om återkrav och dröjsmålspåföljd i fråga om inmatningstariffer. Återbetalning och dröjsmålspåföljd verkställs utan separat dom eller beslut på det sätt som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskningsväg (367/1961).

Betalaren sköter indrivningen av det belopp som skall återbetalas och dröjsmålspåföljden.

15 §

Tvångsmedel

Om någon bryter mot eller försummar sina skyldigheter enligt denna lag eller författningar som utfärdats med stöd av den, skall Energimarknadsverket ålägga honom att korrigera sitt fel eller sin försummelse. I beslutet om åläggande kan det förordnas på vilket sätt felet eller försummelsen skall korrigeras.

Energimarknadsverket kan förena sitt beslut om åläggande enligt 1 mom. eller sitt beslut om skyldigheten enligt denna lag att ge uppgifter med vite. När vite föreläggs och döms ut iakttas det förfarande som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

16 §

Betalarens och kontrollörens skyldigheter vid skötseln av en offentlig förvaltningsuppgift

Betalaren och kontrollören skall vid skötseln av en offentlig förvaltningsuppgift som avses i denna lag iakttä lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), språklagen (423/2003) och förvaltningslagen (434/2003). På begäran av en

kund kan undantag dock göras från tillämpningen av språklagens krav när det gäller det språk som skall användas i verifieringsintyget.

17 §

Ändringssökande i förvaltningsbeslut

I ett beslut som Energimarknadsverket meddelat med stöd av denna lag söks ändring genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

18 §

Ändringssökande i kontrollörens beslut

I ett beslut av en kontrollör som gäller ett verifieringsintyg får rättelse sökas hos den som utfärdat beslutet inom 30 dagar från det beslutet delgivits. Till ett beslut skall fogas anvisningar om hur man söker rättelse. I fråga om rättelseförfarandet föreskrivs närmare genom förordning av statsrådet.

I ett beslut som kontrollören fattat i ett rättelseförfarande söks ändring genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

19 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 §

Giltighet

Denna lag träder i kraft den 200 och gäller till och med den 31 december 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om säkerställande av att vissa effektreserver inom elproduktionen kan användas

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 8 december 2006 om säkerställande av att vissa effektreserver inom elproduktionen kan användas (1082/2006) 3 § 4 punkten samt *fogas* till 3 § en ny 5 punkt som följer:

3 §

De krav som skall ställas på kraftverken

Innehavaren av ett kraftverk kan erbjuda systemet en separat kondenskraftverksenhet som har anslutits till det finska elsystemet och som uppfyller följande krav:

— — — — —

4) de miljötillstånd och miljökrav som gäller enheten hindrar inte att enheten drivs med full effekt i minst 200 timmar mellan den 1 december och den 28 februari,

5) enheten omfattas inte av tillämpningsområdet för lagen om en inmatningstariff för el som producerats med bräntorv i kondenskraftverk (/).

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

Helsingfors den 16 januari 2007
